

Huisarts André van Loenen heeft een dokterspraktijk en is directeur van Medisch Centrum Zaan Zorg waar verschillende hulpverleners met elkaar samenwerken. Om de week schrijft hij voor deze krant.

Deurknopfenomeen

„Ik wil u toch nog iets vragen”, zegt mevrouw de Vries, 34 jaar, als ik afscheid neem van haar en haar man. Ze zijn samen bij mij op het spreekuur om kennis te maken als nieuwe patiënten. In zo’n eerste gesprek vind ik het altijd handig om de medische voorgeschiedenis door te nemen om eventueel direct de juiste zorg in te zetten en afspraken te maken. Zo heeft mevrouw de Vries een maand geleden een flinke knie- en arm- blessure opgelopen na een val met een fiets. Ze loopt daarmee al bij de orthopeed. Voor de rest is ze bijna nooit ziek. Maar dan komt het. „Ik heb pijn bij het vrijen en de laatste tijd heb ik wat meer afscheiding dan anders”, zegt ze. Het stel is sinds drie jaar getrouwd en wil graag een kindje. Daar heb je seks voor nodig, dat is duidelijk.

Het feit dat de klacht genoemd wordt bij het weggaan wordt ‘deurknopfenomeen’ genoemd. De patiënt wil het eigenlijk liever niet vertellen, uit schaamte of verlegenheid bijvoorbeeld. Maar het is nou juist hetgeen waar die patiënt het echt over wil hebben. Kennelijk heb ik in dit eerste gesprek al direct voldoende vertrouwen gewonnen om de klacht te bespreken. Ik vraag wat meer over de klacht en het seksleven van het stel.

„Wilt u uw onderkleding uitdoen en op de onderzoeksbank gaan liggen. Ik zal wat kweekjes afnemen.” Ik pak de spullen bij elkaar om inwendig, via de vagina, onderzoek te doen. „Nou dit doe ik ook niet voor mijn lol”, zegt mevrouw de Vries als ze op de bank gaat liggen met haar hielen in de steunen. Een heel begrijpelijke reactie, waarbij je je als patiënt altijd moet realiseren dat we als dokter heel veel blote billen zien. Het hoort bij ons bijzondere vak. Net zoals bloed, slijm, pus, bacteriën, virussen, schimmels, plas, poep, rotting, schilfers, pijn, dood enzovoort.

Terwijl ik het speculum, de ‘eendenbek’ inbreng, schiet er plotseling een gedachte door mijn hoofd. Ik denk aan een bericht dat ik onlangs las vanwege het sinterklaasfeest. Het woord speculaas komt van de Latijnse benaming speculum, wat spiegel betekent, omdat de speculaaspop de spiegel is van de afbeelding op de koekplank waarmee hij gemaakt wordt. Het slaat nergens op in de context waarin ik het speculum nu gebruik, maar ik krijg de gedachte niet uit mijn kop. De patiënt heeft niets door, maar schamen dat ik me nu doe...

